

ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงาน ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

The Relationship between Fraud Prevention and The Performance of Higher Education Institutions in Thailand

สุมินตรา ภูเนตร^{*} อิงอร นาชัยฤทธิ์^๒ และอุทิศ พงศ์จิรวัดมน^๓

Sumintra Poonate^{*} Ingorn Nachairit² and Utis Bhongchirawattana³

Received : April 13, 2020 Revised : June 13, 2020 Accepted : June 29, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์และผลกระทบระหว่างกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 90 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการควบคุมภายใน ด้านการตรวจสอบภายใน การเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนควบคุมการป้องกันการทุจริตในองค์กร เพื่อช่วยให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

คำสำคัญ : กลไกการป้องกันทุจริต ผลการดำเนินงาน สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

^{*} นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะการบัญชีและการบัญชี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{*} Master Student, Master of Accountancy, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

^{2,3} ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{2,3} Assistant Professor, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

Abstract

The objective of this research was to test the relationship and the effect between fraud prevention and the performance of higher education institutions in Thailand. Questionnaires are used as a tool to collect data, 90 executives of higher education institutions in Thailand responded in the study. The statistical techniques used for data analysis were mean, standard deviation, multiple correlation analysis, and multiple regression analysis. The result of the study indicates that fraud prevention in the aspects of the internal control system, internal audit, and strengthening the good governance and corporate events had positive relationships with and effect on performance as a whole. Therefore, executives of higher education institutions in Thailand should use this information from the research on planning and as a guideline to prevent fraud and corruption in the organization. This will enable them to develop and advance a fraud prevention strategy so that the performance of higher education institutions in Thailand will be efficient and achieve the objectives of the organization.

Keywords : Fraud Prevention, Performance, Higher Education Institutions in Thailand

1. บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับการทุจริต อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความเสี่ยงและซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาการทุจริตในภาครัฐ แม้หลายประเทศได้ก้าวเข้าสู่ความทันสมัยแต่การทุจริตยังคงเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กร แม้แต่ในระบบการบริหารราชการสมัยใหม่การทุจริตยังคงเกิดขึ้น (โกวิทย์ พวงงาม, 2559 : 34) โดยรูปแบบการทุจริตอาจแตกต่างจากเดิม คือ การทุจริตทางตรงไม่ซับซ้อน เช่น การรับสินบนจากการจัดซื้อสินค้า บริการและงานก่อสร้างของหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการทุจริตที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น การทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตข้ามแดนข้ามชาติ ที่เชื่อมโยงไปสู่อาชญากรรมอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางลบต่อการดำเนินงานของภาครัฐในวงกว้าง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 : 4) ดังนั้น องค์กรภาครัฐและเอกชนควรส่งเสริมและสนับสนุนการมีความโปร่งใส ปฏิบัติตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม รวมถึงความซื่อสัตย์สุจริตในองค์กร โดยกำหนดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน เพื่อให้ผลการดำเนินงานขององค์กรประสบความสำเร็จและได้ประสิทธิภาพตามที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานจึงต้องหาแนวทางหรือวิธีป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อให้อุปปัญหาดังกล่าว ลดน้อยลงหรือหมดไปจากสังคมไทย

กลไกการป้องกันทุจริต (Fraud Prevention) เป็นแนวปฏิบัติด้านการป้องกันการทุจริตในองค์กร เพื่อช่วยไม่ให้เกิดการก่อทุจริตขึ้นหรือช่วยป้องกันให้มีการทุจริตน้อยลง โดยกลไกการป้องกันทุจริตนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกฝ่ายในองค์กร ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของคนใดคนหนึ่ง ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการออกแบบแนวทางการป้องกันไม่ให้มีการทุจริตเกิดขึ้น เนื่องจากหากองค์กรมีมาตรการการป้องกันการทุจริตที่ดีจะสามารถช่วยทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ (อุษณา ภัทรมนตรี, 2555 : 12-2) โดยกลไกในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับปัญหาการทุจริตที่ส่งสมมายาวนานและรูปแบบการทุจริตที่ปรับเปลี่ยนไป เทคนิคหรือกลไกที่หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ

ต้องใช้ นอกจากต้องมีความซับซ้อนมากขึ้นแล้วการกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถป้องกันหรือช่วยให้การทุจริตเกิดขึ้นน้อยที่สุดที่มีความจำเป็นเช่นกัน โดยกลไกที่หน่วยงานภาครัฐต้องปฏิบัติประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ (Strategic Performance Based Budgeting) 2) ด้านการควบคุมภายใน (Internal Control System) 3) ด้านการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) และ 4) ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร (Strengthening the Good Governance and Corporate Events) (กรมบัญชีกลาง, 2556 : 39) โดยการกำหนดและปฏิบัติตามกลไกการป้องกันทุจริตดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานขององค์กร ทำให้ผลการดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลตรงตามเป้าหมายที่วางแผนไว้

ผลการดำเนินงาน (Performance) เป็นผลลัพธ์ที่ถูกกำหนดในการจัดทำแผนกลยุทธ์ขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผลลัพธ์ดังกล่าว ตลอดจนนำไปใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การบริหารงานขององค์กรที่จะช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าเป็นไปตามความคาดหวังที่องค์กรกำหนดหรือไม่ พร้อมใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงผลการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต ช่วยส่งผลให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของทุกๆ องค์กร (กล้าหาญ ณ น่าน, 2559: 5) ผลการดำเนินงานประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ (Effectiveness of Mission Statement) 2) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน (Performance Efficiency) 3) ด้านคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) และ 4) ด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development) (สำนักงานอัยการสูงสุด, 2562 : 14) ซึ่งผลการดำเนินงานนั้นจะช่วยสะท้อนให้เห็นภาพว่าองค์กรนั้นมีศักยภาพในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพขององค์กรในการบริหารจัดการองค์กรที่ดี สามารถบรรลุเป้าหมายและเสริมสร้างแรงจูงใจและความสนใจแก่พนักงานให้ปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรได้กำหนดไว้

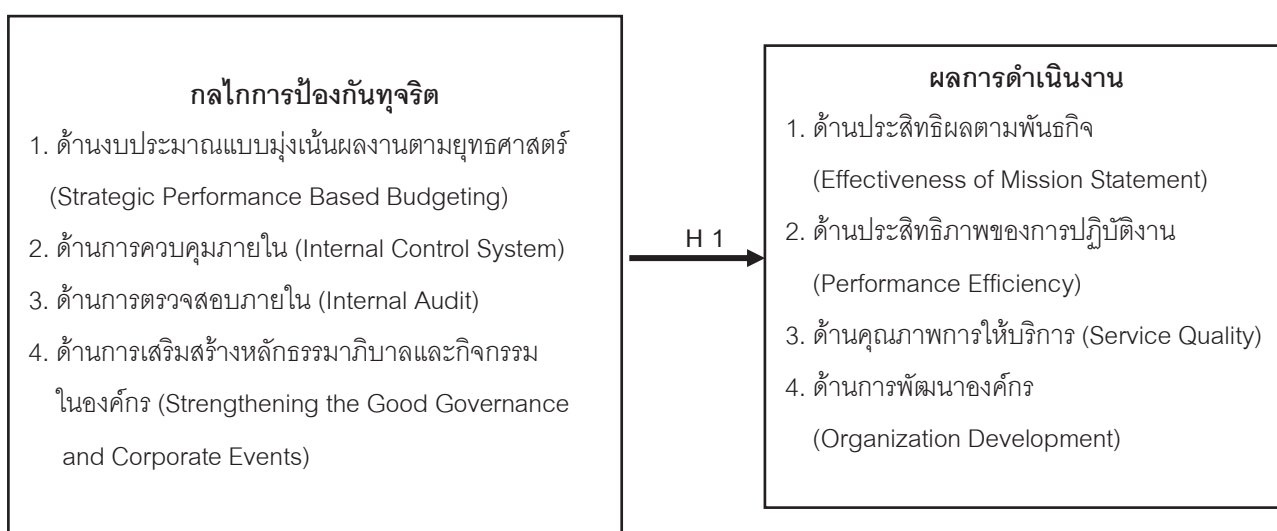
สถาบันอุดมศึกษา (Higher Education Institutions) เป็นสถาบันที่สังกัดในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผลิตบัณฑิต และให้บริการการศึกษาขั้นสูง เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ ศาสตร์ และวิทยาการแขนงต่าง ๆ ตลอดจนเป็นบ่อเกิดแห่งนวัตกรรมทางการศึกษา การวิจัย เทคโนโลยี และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ โดยการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาต้องใช้กลไกของธรรมาภิบาล คุณภาพการศึกษาการกำกับมาตรฐาน โดยมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะสามารถทำให้องค์กรมีความเข้มแข็ง ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาได้มีความเป็นอิสระและสามารถทำการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีความคล่องตัวและมีเสรีภาพมากยิ่งขึ้น โดยกลไกการป้องกันทุจริตนับเป็นสิ่งสำคัญและสิ่งจำเป็นต่อการบริหารผลการดำเนินงานของสถาบันศึกษาอย่างมาก เพราะหากสถาบันอุดมศึกษาไม่มีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม ขาดการประเมินความเสี่ยง และไม่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแล้ว โอกาสเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตในองค์กรย่อมสูง และทำให้กระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้นเพื่อให้การบริหารผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจึงจะต้องมีการจัดให้มีกลไกการป้องกันทุจริตขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาของตนเองที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมการดำเนินงานของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558 : เว็บไซต์)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่ากลไกการป้องกันทุจริตมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงานหรือไม่ ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และพัฒนาระบบการป้องกันการทุจริตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับหน่วยงานของตนเอง เพื่อให้ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษานั้นมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมุติฐานของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ กลไกการป้องกันทุจริตเป็นตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จากวัตถุประสงค์ข้างต้นสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

รูปภาพประกอบ 1 โมเดลกลไกการป้องกันทุจริตและผลการดำเนินงาน

2.1 กลไกการป้องกันทุจริต (Fraud Prevention) หมายถึง แนวปฏิบัติที่ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้นในองค์กร ช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดทุจริตที่อาจเกิดขึ้นในองค์กรประกอบด้วย

2.1.1 ด้านงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ (Strategic Performance Based Budgeting) หมายถึง การกำหนดกระบวนการจัดสรรงบประมาณที่เริ่มจากการระบุพันธกิจขององค์กร เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนกลยุทธ์ ตลอดจนมีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานอย่างสม่ำเสมอ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้เพื่อให้ได้ผลผลิต และผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์

2.1.2 ด้านการควบคุมภายใน (Internal Control System) หมายถึง กระบวนการกำหนดกลไกเพื่อสร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมในการดำเนินการของหน่วยงานจะประสบความสำเร็จ ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศ และการสื่อสารและการติดตามประเมินผล

2.1.3 ด้านการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) หมายถึง การกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักประกันอย่างเพียงพอว่าระบบการควบคุมภายใน ทั้งในด้านการเงินและการบริหารงานมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายขององค์กร รวมถึงการให้คำปรึกษาอย่างเป็นอิสระเพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น

2.1.4 ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร (Strengthening the Good Governance and Corporate Events) หมายถึง การสร้างกลไกและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับเรื่องความโปร่งใสในการปฏิบัติงานในภาคราชการ โดยการจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

2.2 ผลการดำเนินงาน (Performance) หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการประสบความสำเร็จจากการดำเนินงานและการบริหารจัดการทำงานขององค์กรที่ได้ประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ (Effectiveness of Mission Statement) หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กร โดยวัดจากผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และเป้าหมายที่วางไว้ อย่างชัดเจนรวมถึงมีกระบวนการในการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานขององค์กรตามเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถวัดได้ เพื่อให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติงานได้ และสามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับองค์กรอื่นที่มีลักษณะงานที่เทียบเคียงกันได้

2.2.2 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน (Performance Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน เช่น การลดระยะเวลาการปฏิบัติงาน การลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ่มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามแผนปฏิบัติ และเงินนั้นถูกใช้ตามวัตถุประสงค์ ถูกต้องเหมาะสม ไม่เกิดการสูญเปล่า เป็นต้น

2.2.3 ด้านคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) หมายถึง การให้บริการด้วยมาตรฐานเกิดคุณภาพในทุกส่วนขององค์กรต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทั้งองค์กร โดยมีหลักหรือแนวทางการให้บริการด้วยความเสมอภาค การให้บริการตรงเวลา การให้บริการอย่างพอเพียง การให้บริการอย่างต่อเนื่องและการให้บริการที่เกิดความประทับใจ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่อผู้รับบริการอย่างมีมาตรฐาน โดยเป็นไปตามข้อกำหนด นโยบาย โดยเน้นไปที่การสร้าง ความพึงพอใจและความเหมาะสมเพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดต่อการดำเนินงาน

2.2.4 ด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development) หมายถึง ความสามารถในการเตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ทั้งในส่วนการวางแผนการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบเพื่อให้องค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาศักยภาพของบุคคลและสมาชิกขององค์กรให้ดีขึ้น การพัฒนาระบบการทำงาน และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ การนำเอาความรู้ในด้านศาสตร์ของพฤติกรรมองค์กรมาใช้ในการสร้าง

ความร่วมมือกับหมู่สมาชิกขององค์กรในการปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของบุคคลเหล่านั้นและเป้าหมายขององค์กร

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีปัญหาด้านการทุจริตที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากทั้งในด้านจำนวนเงินหรืองบประมาณที่ต้องสูญเสียไป เช่น คดีทุจริตเงินสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และความน่าเชื่อถือ รวมถึงภาพลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าแนวคิดกลไกการป้องกันทุจริตเป็นส่วนสำคัญขององค์กรที่จะช่วยเป็นแนวป้องกันและหยุดยั้งการทุจริตไม่ให้เกิดขึ้นในองค์กร ช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยลดความเสี่ยงของการทุจริตที่อาจเกิดในองค์กร และช่วยให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มรกต ศิริวัฒนาโรจน์ (2556: บทคัดย่อ) พบว่า วิธีที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้ประสิทธิภาพและสามารถลดการทุจริตในองค์กร คือการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร มีการฝึกอบรมและปลูกจิตสำนึกในด้านจริยธรรม มีการบังคับใช้กฎหมาย การวางระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของชินกมล มีศิลป์ (2560: บทคัดย่อ) พบว่า การตรวจสอบภายในด้วยบทบาทการให้คำปรึกษาสามารถส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการป้องกันการทุจริตภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งเป็นสมมติฐานในการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย: กลไกการป้องกันทุจริตมีความสัมพันธ์ และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 155 คน (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2562 : เว็บไซต์) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 155 ชุด ได้รับตอบกลับและเป็นแบบสอบถามที่ถูกต้องและครบถ้วนทั้งหมด จำนวน 90 ชุด คิดเป็นอัตราตอบกลับที่ตอบสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 58.06 ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker et al. (2001) ได้เสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ รวมระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล 40 วัน

3.2 การวัดคุณลักษณะตัวแปร

กลไกการป้องกันทุจริตเป็นตัวแปรอิสระสามารถจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงบประมาณ งบประมาณเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ การกำหนดเป้าหมาย พันธกิจ นโยบายการจัดสรรงบประมาณ ให้เชื่อมโยงกับทรัพยากร และผลลัพธ์ขององค์กร 2) ด้านการควบคุมภายใน วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ สภาพแวดล้อมควบคุมการดำเนินงาน การประเมินความเสี่ยง การมีกิจกรรมการควบคุมที่ดี การติดตามการประเมินผลของการปฏิบัติงาน 3) ด้านการตรวจสอบภายใน วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ โครงสร้างการบริหารการตรวจสอบภายใน การตรวจสอบการปฏิบัติงาน หน่วยงานด้านการตรวจสอบภายใน และ 4) ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและ

กิจกรรมในองค์กร วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ การบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล การสร้างจิตสำนึกของบุคลากร การกำหนดมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมผลการดำเนินงานเป็นตัวแปรตามสามารถจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อ คือ ผลลัพธ์การดำเนินงาน และการปฏิบัติงานสอดคล้องกับเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ขององค์กร ผลลัพธ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- 2) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และได้ประโยชน์สูงสุดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 3) ด้านคุณภาพการให้บริการวัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ คือ ประสิทธิภาพการให้บริการ และ 4) ด้านการพัฒนาองค์กร
- วัดด้วยข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อ คือ ศักยภาพขององค์กรในการบริหารงานอย่างมีระบบภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการองค์กร

3.3 คุณภาพของเครื่องมือวัด

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นโดยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discriminant Power) โดยใช้เทคนิค Item – total Correlation ซึ่งกลไกการป้องกันทุจริต มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.568 – 0.830 และผลการดำเนินงานซึ่งค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.455 – 0.803 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2552: 90) ได้เสนอว่าเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม 0.40 ขึ้นไป ถือว่ามีคุณภาพในระดับดีมาก และหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (Nunnally, 1978: 244) ซึ่งกลไกการป้องกันทุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.865 - 0.927 และผลการดำเนินงานมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.814 – 0.876 ซึ่งสอดคล้องกับ Hair et al. (2006) ได้เสนอว่า ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือต้องมีค่า 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับได้

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{สมการ POI} = \beta_0 + \beta_1\text{SPB} + \beta_2\text{ICS} + \beta_3\text{IAC} + \beta_4\text{SGC} + e$$

เมื่อ POI แทน ผลการดำเนินงานโดยรวม

SPB แทน กลไกการป้องกันทุจริต ด้านงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์

ICS แทน กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการควบคุมภายใน

IAC แทน กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการตรวจสอบภายใน

SGC แทน กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร

e แทน ค่าความคลื่อนของการพยากรณ์

4. ผลลัพธ์จากการวิจัยและอภิปรายผล

ตาราง 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงานโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตัวแปร	POI	SPB	ICS	IAC	SGC	VIFs
$\bar{X}$	3.588	4.247	3.964	4.039	4.092	
S.D.	0.710	0.709	0.772	0.803	0.810	
POI	-	0.782*	0.886*	0.858*	0.827*	
SPB		-	0.805*	0.789*	0.769*	3.343
ICS			-	0.859*	0.817*	4.983
IAC				-	0.814*	4.693
SGC					-	3.712

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 1 พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่า ค่า VIFs ของตัวแปรอิสระกลไกการป้องกันทุจริต มีค่าตั้งแต่ 3.343 – 4.983 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2006: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกลไกการป้องกันทุจริต แต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามผลการดำเนินงาน (POI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.782 – 0.886 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ผลการดำเนินงาน (POI) ดังนี้

$$POI = 0.308 + 0.061SPB + 0.411ICS + 0.231IAC + 0.177SGC$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าผลการดำเนินงานโดยรวม (POI) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 107.557$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง (Adj R²) เท่ากับ 0.827 (ตาราง 2) เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกลไกการป้องกันทุจริต แต่ละด้านกับตัวแปรตามผลการดำเนินงานโดยรวม (POI) ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์ถดถอยกับผลการดำเนินงานโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกการป้องกันทุจริต	ผลการดำเนินงานโดยรวม (POI)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์	ความคลาดเคลื่อน		
	การถดถอย	มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.308	0.191	1.612	0.111
ด้านงบประมาณแบบมุ่งเน้น ผลงานตามยุทธศาสตร์ (SPB)	0.061	0.081	0.759	0.450
ด้านการควบคุมภายใน(ICS)	0.411	0.090	4.548*	<0.0001
ด้านการตรวจสอบภายใน (IAC)	0.231	0.084	2.738*	0.008
ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาล และกิจกรรมในองค์กร (SGC)	0.177	0.074	2.378**	0.020
F = 107.557 p < 0.0001 Adj R ² = 0.827				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 พบว่า 1) กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการควบคุมภายใน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม เนื่องจากระบบการควบคุมภายในเป็นกระบวนการกำหนดกลไกเพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมการควบคุมในทุกระดับและทุกส่วนงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การนำระบบควบคุมภายในมาใช้ในองค์กรช่วยป้องกันหรือลดความเสี่ยงการทุจริต ลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น ช่วยให้มีการปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย คำสั่ง นโยบาย สัญญา ตลอดจนควบคุมกำกับดูแลทรัพย์สินขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทนา สาขากกร และคณะ (2557: 2-12-2-26) กล่าวว่า การเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมาย รวมทั้งมีการประเมินความเสี่ยงของระบบการควบคุมภายในจะช่วยให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานในองค์กรได้ดีขึ้น ดังนั้น การมีระบบควบคุมภายในที่ดีจึงเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงาน ระบบควบคุมเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแผนและดำเนินการตามแผนและยังเป็นเครื่องมือในการช่วยลดการทุจริตได้ด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Philip (2018 : Abstract) พบว่าระบบควบคุมภายในเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตรวจสอบและยับยั้งการทุจริตข้อโกงในหน้าที่ และสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการขององค์กร การควบคุมภายในที่แข็งแกร่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือองค์กรในการตรวจจับและป้องกันการทุจริตเงินเดือน

2) กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม เนื่องจากการตรวจสอบภายในเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการป้องกันการทุจริตภาครัฐ และเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องมือของผู้บริหารโดยให้คำปรึกษาอย่างเป็นอิสระ ประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริต และให้แนวทางในการบริหารจัดการทุจริตในองค์กร รวมถึงเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน (2553 : 22-23) กล่าวว่า การตรวจสอบภายในมีส่วนผลักดันความสำเร็จต่อการป้องกันการทุจริต ดังต่อไปนี้ 1) ป้องกันการประพฤติมิชอบหรือการทุจริต และเป็นการลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจนทำให้การทำงานไม่บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งเพิ่มโอกาสความสำเร็จของงาน 2) ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน

ขององค์กร และ 3) ส่งเสริมให้เกิดการจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัย Petrascu and Tieanu (2014 : Abstract) พบว่า การตรวจสอบภายในเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริต ช่วยตรวจสอบและประเมินศักยภาพของระบบควบคุมภายในที่ฝ่ายบริหารได้กำหนดไว้ว่ามีคุณภาพหรือไม่ รวมถึงติดตามประเมินผลความสามารถในการป้องกันและค้นหาการทุจริต ข้อผิดพลาดและการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ให้คำปรึกษาแก่ฝ่ายบริหารในการปรับเปลี่ยนแก้ไขข้อบกพร่องการดำเนินงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนดูแลการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้คุ้มค่ามากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนยันทน์ ภัทริวิโรจน์ (2561 : 478-479) พบว่า การนำการตรวจสอบภายในมาใช้ในการควบคุมการบริหารงานสามารถเป็นกลไกในการสอบทานการปฏิบัติงานหรือแผนงานเพื่อให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่องค์กรได้กำหนดไว้ และมีกระบวนการกำกับดูแลที่เหมาะสม ช่วยประเมินว่าการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างเหมาะสม และคุ้มค่า และช่วยลดความเสี่ยงการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นในองค์กร

3) กลไกการป้องกันทุจริต ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม เนื่องจากการป้องกันทุจริตโดยยึดหลักธรรมาภิบาลจะช่วยให้องค์กรมีความโปร่งใส ความน่าเชื่อถือ ลดปัญหาการทุจริตและทำให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้พันธกิจเป้าหมาย นโยบาย ขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะธิดา อภัยภักดิ์ (2561 : บทคัดย่อ) พบว่า แนวทางแก้ไขปัญหาการทุจริตในสังคมไทย นอกจากการใช้กฎหมายในการจัดการแล้วยังแล้ว ควรนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ควรจะต้องมีการสร้างเครื่องหมายแห่งความดีให้เกิดขึ้นกับตัวเองและสังคม ซึ่งเป็นปรัชญาที่ดีซึ่งแนวทางในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกระดับรวมถึงระดับรัฐบาลในการพัฒนาและบริหารและสอดคล้องกับงานวิจัย สราวุธ ดวงจันทร์ (2560 : 119-124) พบว่า การส่งเสริมให้องค์กรนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้กับการบริหารองค์กรสามารถช่วยป้องกันการทุจริตในองค์กรได้ เป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีและสร้างความโปร่งใสในการบริหารงานและการทำงานในองค์กร อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตามและตรวจสอบการใช้งบประมาณทรัพยากรและยังใช้ประเมินผลการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้ด้วย

4) กลไกการป้องกันทุจริต ด้านงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม เนื่องจากมีปัญหาการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์และงบประมาณ การกำหนดผลผลิต/โครงการที่รองรับจัดสรรงบประมาณรายปี ส่วนใหญ่ไม่เชื่อมโยงกับเป้าหมายและผลสำเร็จของยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณได้อย่างแท้จริง ขาดความชัดเจนในการเชื่อมโยงเป้าหมายการให้บริการขององค์กร ทำให้ไม่ประสานสอดคล้องต้องกันกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเพื่อให้สามารถจัดสรรงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและมีความเป็นธรรม ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเป็นระบบงบประมาณที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดพันธกิจขององค์กรเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ อย่างเป็นระบบ มีการติดตามและประเมินผล เพื่อวัดผลสำเร็จของงานโดยการเชื่อมโยงการบริหารจัดการทรัพยากร การเงิน และพัสดุ ที่สะท้อนให้เห็นผลสำเร็จของงานต่างๆ ภายใต้ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุรวุฒิ ตั้งดี (2558 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทในภาพรวม พบว่า มีปัญหาสูงสุดในด้านการมุ่งเน้นผลสำเร็จตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ รองลงมาคือ ด้านการเพิ่มขอบเขตความครอบคลุมงบประมาณ กับด้านการประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลาง เนื่องจากระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ นั้นเป็นระบบงบประมาณที่คำนึงถึงผลผลิตและผลลัพธ์ของงานให้เป็นไปตามพันธกิจ

ขององค์กร ซึ่งแสดงความเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรที่ใช้กับงานที่เกิดขึ้นว่ามีความแบบมุงเน้นผลงาน คือ การวัดผลการดำเนินงาน โดยกำหนดหน่วยนับในการตรวจวัดและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งการวัดผลการดำเนินงานนี้จะต้องชัดเจน สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ได้จริงและเหมาะสมกับเวลา ดังนั้นเพื่อให้การบริหารงานแบบมุงเน้นผลงานงานตามยุทธศาสตร์หน่วยงานจะต้องมีการจัดทำคำสั่งมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ชัดเจน มีการกำหนดผลผลิตที่ต้องการให้เกิดขึ้นไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ และที่สำคัญหน่วยงาน จะต้องมีการคุมค่าน้อยเพียงใด โดยมีการติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงานขององค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัย ญาดา แก้วตา (2556 : 142) พบว่า ปัญหาการบริหารงบประมาณแบบมุงเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรการบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดอุดรธานี มีปัญหาสูงสุดด้านกลยุทธ์ในการวางแผนงบประมาณ การกำหนดนโยบายแผนงาน และโครงการ ซึ่งขาด ขั้นตอนในการพิจารณา โครงการตามหลักวิเคราะห์โครงการ ทำให้ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ สอดคล้องกับลำดับความสำคัญตามยุทธศาสตร์ ทั้งนี้เพราะระบบงบประมาณแบบมุงเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์นั้นเป็น วิธีการดำเนินการที่เป็นระบบ ซึ่งจะต้องมีการระบุพันธกิจขององค์กร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ และมีการประเมินผล ความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้เพื่อให้ได้ผลผลิต และผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันกับ เป้าหมายวัตถุประสงค์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ เพื่อสะท้อนให้เห็นผลสำเร็จของงานหรือพันธกิจต่าง ๆ ของหน่วยงาน และสิ่งสำคัญในการจัดทำงบประมาณประชุมพิจารณาทบทวนโครงการก่อนดำเนินการก่อนทุกครั้ง และในการเขียน โครงการจะต้องมีการระบุถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการบริหาร งบประมาณแบบมุงเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตและประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการป้องกันทุจริตกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย การวิจัยในอนาคตอาจใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหน่วยงานภาครัฐอื่น หรือธุรกิจเอกชนมาศึกษาเปรียบเทียบกับ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และทำให้นักวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรงตามเป้าหมายมากขึ้น และสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี และสถาบันอุดมศึกษาควรศึกษาและให้ความสำคัญกับ ระบบงบประมาณแบบมุงเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสามารถวัดความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยกลไกของระบบเองจะเป็นตัวสะท้อนความโปร่งใสและวินัยในการใช้จ่ายเงิน อันเป็นการช่วยป้องกันการทุจริตได้ในทางหนึ่ง และควรเพิ่มวิธีการศึกษาโดยการส่งแบบสอบถามร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้เนื้อหาผลลัพธ์การวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.2 ประโยชน์ของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงกลไกการป้องกันทุจริตให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากกลไกการป้องกันทุจริตและผลการดำเนินงาน เพื่อให้ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษานั้นมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรได้ตั้ง วัตถุประสงค์ไว้ นอกจากนี้ยังสามารถเป็นข้อมูลในการศึกษาและวิจัยพัฒนาแนวทางการป้องกันการทุจริตให้มีคุณภาพ เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต

6. สรุปผลการวิจัย

กลไกการป้องกันทุจริต ด้านระบบการควบคุมภายใน ด้านการตรวจสอบภายใน และด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ดังนั้น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ควรนำกลไกการป้องกันทุจริต ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุมภายใน 2) ด้านการตรวจสอบภายใน และ 3) ด้านการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมในองค์กร มาประยุกต์ใช้กับองค์กรของตนเอง เพื่อเป็นแนวป้องกันการทุจริตมิให้เกิดขึ้นในองค์กร เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุม ตรวจสอบ และกำกับดูแลกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานเพื่อช่วยให้ผลการดำเนินงานขององค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ตั้งไว้ เพื่อช่วยการบริหารจัดการองค์กรมีความโปร่งใส และช่วยให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมบัญชีกลาง. (2556). แนวทางการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตภาครัฐ. ค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <https://www.excise.go.th/cs/groups/public/documents/document/mjaw/mdmy/~edisp/webportal16200032042.pdf>.
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.mhesi.go.th/home/index.php/service/45-education-service/96-higher-education-service>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกระทรวงศึกษาธิการปีงบประมาณ 2562. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2562, จาก <https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=51002&Key=news20>.
- กล้าหาญ ณ น่าน. (2559). การจัดการผลการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2559). การจัดการปัญหาการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- จันทนา สาขากร นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันทพร. (2557). การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็น เพรส.
- จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน. (2553). การตรวจสอบภายในภาครัฐ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชื่นกมล มีศิลป์. (2560). การส่งเสริมการป้องกันการทุจริตภาครัฐด้วยกลยุทธ์การตรวจสอบภายในอย่างมีประสิทธิภาพ กรณีศึกษา: สำนักงานกิจการยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตรศาสตร การค้าระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ญาดา แก้วตา. (2556). สภาพและปัญหาการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- ธัญนันท์ ภัทริวิริยโกสิน. (2561). การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริตในองค์กร. *วารสารการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม*, 1(2), 478-483.
- ปิยะธิดา อภัยภักดี. (2561). แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*, 13(1), 1-3.
- มรกต ศิริวัฒนาโรจน์. (2556). การทุจริตในการบริหารโรงพยาบาลภาครัฐของไทย: ศึกษาการบริหารยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันการทุจริต. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). ระเบียบวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสารคาม.
- สราวุธ ดวงจันทร์. (2560). ระบบการควบคุมภายในที่ดีและธรรมาภิบาลที่มีต่อผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรศึกษานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2558, จาก <http://www.mua.go.th/Responsibilities.html#>.
- สำนักงานอัยการสูงสุด. (2562). คู่มือการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2562, จาก http://www.ago.go.th/news_62/kpr1_250462.pdf.
- สุรวุฒิ ตั้งดี. (2558). การศึกษาการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. *วารสารวิจัยและพัฒนาโดยกองการนิเทศในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(3), 115-123.
- อุษณา ภัทรมนตรี. (2555). การตรวจสอบสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- Aaker, D.A., Kumar, V., & Day, G. S. (2001). *Marketing research* (7th ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Black, K. (2006). *Business statistics: for contemporary decision making* (4th ed.). New York : John Wiley and Son.
- Hair, J.F., Black, W.C., & Erson, R. E. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). New Jersey : Pearson.
- Nunnally, J. (1978). *Psychometric Theory*. New York : McGraw-Hill.
- Petrescu, D., & Tieanu, A. (2014). The role of internal audit in fraud prevention and detection. *Procedia Economics and Finance*, 16(1), 489-497. Retrieved from [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(14\)00829-6](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(14)00829-6).
- Philip, T. (2018). *Analyzing internal controls of SMEs in the retail sector: a case study of grocers in the Caribbean*. Retrieved from <https://search.proquest.com/docview/2075877379?accountid=50152>.